

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Bayerisches Landessozialgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Petra von Chamier-Glisczinski κατά Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Υπόθεση C-208/07) ⁽¹⁾

[Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Τίτλος III, κεφάλαιο 1 — Άρθρα 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και 49 ΕΚ — Παροχές σε είδος προς κάλυψη του κινδύνου αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησεως — Κατοικία σε κράτος μέλος άλλο από το αρμόδιο κράτος — Σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του κράτους μέλους κατοικίας που δεν προβλέπει παροχές σε είδος σε σχέση με τον κίνδυνο αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησεως]

(2009/C 220/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerisches Landessozialgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Petra von Chamier-Glisczinski

κατά

Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bayerisches Landessozialgericht — Ερμηνεία των άρθρων 19, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), υπό το πρίσμα των άρθρων 18, 39 και 49 ΕΚ, και σε συνδυασμό με το άρθρο 10 του κανονισμού 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33) — Εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας μέλος της οικογένειας μισθωτού, που κατοικεί σε κράτος μέλος άλλο από το αρμόδιο κράτος και λαμβάνει, στο τελευταίο αυτό κράτος, συνδυασμένες παροχές περιθάλψεως (παροχές σε χρήμα και παροχές σε είδος), δικαιούται μόνον επίδομα συμπάρστασης («Pflegegeld») υπολογιζόμενο σύμφωνα με το δικαίωμα του αρμοδίου κράτους, αν η νομοθεσία του κράτους κατοικίας δεν προβλέπει παροχές σε είδος για την περίθαλψη που του παρέχεται σε αυτό το κράτος μέλος — Εξαγωγή

παροχών σε είδος σε άλλο κράτος μέλος του οποίου το σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως προβλέπει μόνον παροχές σε χρήμα

Διατακτικό

- 1) Οσάκις, αντιθέτως προς το σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του αρμοδίου κράτους, το αντίστοιχο σύστημα του κράτους μέλους της κατοικίας ενός μη αυτοεξυπηρετούμενου ατόμου, που είναι ασφαλισμένο ως μέλος της οικογενείας μισθωτού ή μη μισθωτού εργαζομένου κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, ως έχει μετά την τροποποίησή του με τον κανονισμό (ΕΚ) 1386/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2001, δεν προβλέπει παροχές σε είδος για καταστάσεις αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησεως, όπως αυτή στην οποία βρίσκεται το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, τα άρθρα 19 και 22, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού δεν επιβάλλουν, αυτά καθ'αυτά, υποχρέωση χορηγήσεως τέτοιων παροχών εκτός του αρμοδίου κράτους είτε απευθείας από τον αρμόδιο φορέα είτε για λογαριασμό του.
- 2) Οσάκις, αντιθέτως προς το σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του αρμοδίου κράτους, το αντίστοιχο σύστημα του κράτους μέλους της κατοικίας ενός μη αυτοεξυπηρετούμενου ατόμου, που είναι ασφαλισμένο ως μέλος της οικογενείας μισθωτού ή μη μισθωτού εργαζομένου κατά την έννοια του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, ως έχει μετά την τροποποίησή του με τον κανονισμό 1386/2001, δεν προβλέπει παροχές σε είδος για ορισμένες καταστάσεις αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησεως, το άρθρο 18 ΕΚ δεν απαγορεύει, σε περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, εθνική ρύθμιση όπως την περιεχόμενη στο άρθρο 34 του βιβλίου XI του γερμανικού κώδικα κοινωνικής ασφαλίσεως (Sozialgesetzbuch), βάσει της οποίας ο αρμόδιος φορέας αρνείται, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, να αναλάβει, ανεξαρτήτως των μηχανισμών που προβλέπει το άρθρο 19 ή, ενδεχομένως, το άρθρο 22, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1408/71 και για απροσδιόριστο χρόνο, τις δαπάνες παραμονής σε ίδρυμα περίθαλψης στο κράτος μέλος κατοικίας, μέχρι ποσού που αντιστοιχεί στο ύψος των παροχών τις οποίες θα είχε δικαίωμα να λάβει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, αν η ίδια φροντίδα του παρεχόταν σε συμβεβλημένο ίδρυμα στο αρμόδιο κράτος.

(¹) ΕΕ C 155 της 7.7.2007.